

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1315/2023
21.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Стевана Горичког и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Стевана Горичког, адвоката Мидрага Јефтића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 42/22 од 23.05.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 943/23 од 26.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стевана Горичког, адвоката Мидрага Јефтића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 42/22 од 23.05.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 943/23 од 26.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 42/22 од 23.05.2023.године, окривљени Стеван Горички оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од три године и одузета му је имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 31.500,00 динара, а окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђена је на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је окривљена дужна да плати у року од три месеца, а уколико наведену казну не плати у предвиђеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљеној АА је изречена мера безбедности одузимања предмета, наведених у изреци пресуде, а који предмети ће након правноснажности бити уништени. Окривљеној АА је на основу члана 151. ЗКП враћен мобилни телефон, наведен у изреци пресуде, који је од ње одузет по потврди о одузетим предметима.

Поред тога, окривљени су пресудом обавезани да солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка пред ВЈТ у Панчеву у износу од 41.200,00 динара, а посебно окр. АА износ од 21.276,00 динара, као и трошкове кривичног поступка пред Вишим судом у Панчеву у износу од по 5.000,00 динара на име трошкова паушала, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 943/23 од 26.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Стевана Горичког, адвоката Миодрага Јефтића, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Стевана Горичког, адвокат Миодраг Јефтић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно суђење, као и да одложи извршење судске одлуке до доношења одлуке по овом захтеву.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче, да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати. Као незаконит доказ бранилац истиче записник о саслушању осумњиченог ББ дат пред ВЈТ у Панчеву Кти 25/22 од 26.06.2022. године, према коме је кривични поступак раздвојен и окончан правноснажном осуђујућом пресудом СПК 9/22 од 07.11.2022. године, а којем саслушању нису присуствовали окривљени Стеван Горички, ни његов бранилац, па су оваквим поступањем повређена права на одбрану окривљеног у смислу члана 68., 71. и 72. ЗКП.

Неосновано се наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног да се није могао читати исказ саокривљеног ББ, јер се у конкретном случају ради о лицу које је као саокривљени било обухваћено наредбом о спровођењу истраге Вишег јавног тужилаштва у Панчеву Кти 25/22 од 19.05.2022. године, а затим и оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Панчеву Кти 45/22 од 07.10.2022. године, којом је окривљеном Стевану Горичком стављено на терет извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних

дрога из члана 246. став 1.КЗ, а окр. ББ и окр.АА, стављено на терет кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ.

Имајући у виду чињеницу да су окривљени Стеван Горички, окривљени ББ и окривљена АА, били у односу саокривљених у истом предмету у току истражног поступка, а затим и саоптужених, а да је поступак у односу на окривљеног ББ раздвојен и правноснажно окончан по основу споразума о признању кривичног дела, то је првостепени суд правилно поступио, када је записник о исказу окр.ББ датом пред ВЈТ у Панчеву од 24.06.2022. године, сходно одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, прочитао на главном претресу.

По оцени Врховног суда, упознавање са садржином записника о исказима саоптужених, према којима је поступак раздвојен и окончан правноснажном осуђујућом пресудом, начин је извођења доказа на главном претресу, предвиђен одредбама члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, па се такви искази могу користити као доказ у кривичном поступку. Стога читањем исказа окривљеног ББ, датог у току истраге, који није део закљученог споразума, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног оспорава чињенично стање утврђено у побијаним правноснажним пресудама, у погледу чињеница утврђених из потврде о привремено одузетим предметима од окр. АА, трагова ДНК на одузетим кесицама, као и онога што је суд утврдио из ДНК вештачења, односно оспорава оцену изведених доказа (члан 440. ЗКП), па надаље указује на повреду члана 16. ЗКП. Поред тога, бранилац истиче и повреду члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, односно неразумљивост изреке пресуде. Међутим, како повреде члана 16. ЗКП, 440. ЗКП, као и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају законске разлоге, због којих је у смислу одребе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у разматрање и оцену ових навода захтева за заштиту законитости није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић